

- Във време на войната български тютюни се закупуваха по договор от австрийската режия, от германските фабрики, и то с милиони килограми. Тук идваха купувачите и тук се купуваха тютюните в български левове.

Тодоров изглежда не се убеди много. След няколко дена отново дойде при мен и радостно ми събщи:

- Имам телеграма от Папазов в Париж: Панос /защитник на ищца/ предлага спогодба и вместо пет, съгласен е да получи три милиона швейцарски франка.

Отново настоях на своето:

- Никаква спогодба. Тютюните, за които претендира Панос, не струват и един милион лева!...

Тогавашният министър на финансите Моллов отговори на Папазов, че с Панос не можем да правим никаква спогодба.

Поради това, че отказвах на няколко пъти да замина в Холандия като арбитър от българска страна, извика ме в кабинета си сам министърът на финансите Моллов. Още с влизането си, той стана от бюрото, посрещна ме, каза ми няколко приятелски думи и настоя:

- Вие трябва да отидете като наш арбитър в Холандия. При това не бива да забравяте, че сте ангажирани със становището, което нашето правителство зае, като ни посъветвахте да отхвърлим спогодбата.

Пак не дадох окончателно съгласие. Но понеже и министър-председателят Андрей Ляпчев беше в течение на въпроса, въздействува ми и аз се съгласих да взема участие в процеса като български арбитър.

Арбитражът обаче не стана веднага. Протоци се. След законодателните избори през юни 1931 година Сговорът падна от власт. Съставено беше ново правителство начело с Никола Мушанов. Моллов вече го нямаше и затова преписката се пренесе във Външното министерство. Един ден отново ме повика министър-председателят Мушанов. И понеже